

**Uchwała nr 2/2025
Komisji Habilitacyjnej
z dnia 31 marca 2025 r.**

zawierająca opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie psychologia podjęta przez komisję habilitacyjną powołaną w celu przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr. Tomasza Prusińskiego

Komisja Habilitacyjna powołana Uchwałą Rady Naukowej Dyscypliny Psychologia nr 6/2024 z dnia 13 listopada 2024 r., zwana dalej „Komisją” działając na podstawie art. 221 ust. 9, 9b, 10 i 11 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (t. j. Dz.U. z 2024 r. poz. 1571) zwana dalej „Ustawą” oraz w zw. z §33 i §35 ust. 1 pkt 5 Zasadach przeprowadzania postępowania w sprawie nadania stopnia naukowego i stopnia w zakresie sztuki w Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej przyjętych Uchwałą nr 17/2024 Senatu APS z dnia 25 września 2024 r., stwierdza co następuje:

§1

Aktywność naukowa oraz osiągnięcia naukowe dra Tomasza Prusińskiego, w tym osiągnięcie wiodące pt. „Profesjonalna relacja pomagający – oczekujący pomocy a optymalizacja procesu zdrowienia. Identyfikacja strukturalna i analiza kluczowych elementów tworzących profesjonalną relację pomagający – oczekujący pomocy oraz eksploracja ich udziału w zachowaniach wzmacniających proces powrotu do zdrowia i w rezultatach leczenia” stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny naukowej psychologia. Komisja wyraża pozytywną opinię w sprawie nadania dr Tomaszowi Prusińskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie psychologia, uznając spełnienie przesłanki w art. 219 ust. 1-3 Ustawy.

§2

Załącznik nr 1 do niniejszej uchwały zawierający uzasadnienie stanowi jej integralną część.

§3

Komisja przekazuje niniejszą uchwałę wraz z uzasadnieniem dr hab. Marcinowi Sękowskiemu, prof. APS – przewodniczącemu Rady Naukowej Dyscypliny Psychologia Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej.

§4

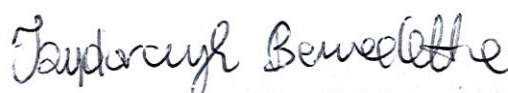
Uchwała wchodzi w życie z dniem jej podjęcia.

Sekretarz Komisji Habilitacyjnej

dr hab. Maryla Malewicz-Sawicka, prof. APS

Przewodniczący Komisji Habilitacyjnej

prof. dr hab. Bernadetta Izydorczyk

Uzasadnienie

**do uchwały nr 2/2025 Komisji Habilitacyjnej z dnia 31 marca 2025 r.
zawierającej opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk
społecznych w dyscyplinie psychologia podjęta przez komisję habilitacyjną powołaną w celu
przeprowadzenia postępowania habilitacyjnego dr. Tomasza Prusińskiego**

Zgodnie z §33 Zasad przeprowadzania postępowania w sprawie nadania stopnia naukowego i stopnia w zakresie sztuki w Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej przyjętych Uchwałą nr 17/2024 Senatu APS z dnia 25 września 2024 r., dalej: „Zasady”) Komisja Habilitacyjna powołana uchwałą Rady Naukowej Dyscypliny Psychologia nr 6/2024 z dnia 13 listopada 2024 r., zwana dalej „Komisją” na posiedzeniu w dniu 31 marca 2025 r., przeprowadziła publiczne kolokwium habilitacyjne dra Tomasza Prusińskiego w postępowaniu w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie psychologia. Posiedzenie komisji, w tym kolokwium habilitacyjne odbyło się w trybie stacjonarnym w siedzibie Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej. Komisja procedowała w następującym składzie:

- 1) Dr hab. Dorota Mącik, prof. KUL – recenzentka;
- 2) Dr hab. Mirosława Huflejt-Łukasik, prof. ucz. (UW) – recenzentka;
- 3) Dr hab. Rafał Styła (UW) – recenzent;
- 4) Dr hab. Michał Ziarko, prof. UAM – recenzent;
- 5) Dr hab. Irena Jelonek-Sterian, prof. APS – członkini Komisji;
- 6) Dr hab. Maryla Malewicz-Sawicka, prof. APS – sekretarz Komisji;
- 7) Prof. dr hab. Bernadetta Lzydorczyk (UJ) – przewodnicząca Komisji.

Komisja wzięła pod uwagę spełnienie wymogów ustawowych tj. posiadanie doktoratu z dziedziny psychologia, osiągnięcie naukowe, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt 2a i 2b; istotną aktywność naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej, w szczególności zagranicznej [wraz z kopiami dokumentów potwierdzającymi określone osiągnięcia, w szczególności dotyczące staży naukowych, grantów, publikacji powstałych w wyniku prowadzenia badań w więcej niż jednej jednostce naukowej], o której mowa w art. 219 ust. 1 pkt 3; osiągnięcia dydaktyczne i organizacyjne Habilitanta. Podstawą sformułowanej przez komisję opinii i oceny dokonań wymienionych były:

- 1) Wiodące osiągnięcie naukowe w postaci cyklu 15 publikacji naukowych pt. „Profesjonalna relacja pomagający — oczekujący pomocy a optymalizacja procesu zdrowienia. Identyfikacja strukturalna i analiza kluczowych elementów tworzących profesjonalną relację pomagający — oczekujący pomocy oraz eksploracja ich udziału w zachowaniach wzmacniających proces powrotu do zdrowia i w rezultatach leczenia”;
- 2) Autoreferat;
- 3) Wykaz publikacji i pozostałych form aktywności naukowej, dydaktycznej i organizacyjnej — zgodnie z wymaganiami sformułowanymi w Ustawie;
- 4) Recenzje oraz opinie członków komisji.

W części jawnej posiedzenia komisji odbyło się kolokwium habilitacyjne. Habilitant przedstawił swoje osiągnięcie habilitacyjne. Następnie członkowie komisji zgłaszali uwagi i zadawali pytania Habilitantowi. W kolejnym etapie Habilitant odniósł się do uwag i udzielił odpowiedzi na zadane mu przez członków komisji pytania. Ten etap posiedzenia został zaprotokołowany przez sekretarza komisji.

Po przeprowadzonym kolokwium habilitacyjnym w części niejawnym posiedzenia odbyła się dyskusja. Komisja dokonała: (a) szczegółowej oceny osiągnięcia naukowego; (b) dodatkowego dorobku Habilitanta; (c) omówiła jego dorobek organizacyjny, dydaktyczny i związany z popularyzacją nauki. Podstawą sformułowanych przez Komisję ocen dokonań, o których mowa w art. 219 ust. 1 pkt 2 Ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tj. Dz.U. z 2024 r. poz. 1571 ze zm.), dalej „Ustawa” było osiągnięcie naukowe pt. „Profesjonalna relacja pomagający — oczekujący pomocy a optymalizacja procesu zdrowienia. Identyfikacja strukturalna i analiza kluczowych elementów tworzących profesjonalną relację pomagający — oczekujący pomocy oraz eksploracja ich udziału w zachowaniach wzmacniających proces powrotu do zdrowia i w rezultatach leczenia” oraz przedłożone osiągnięcia dodatkowe, stanowiące dorobek naukowy Habilitanta.

Członkowie komisji wyrazili następujące konkluzje recenzji oraz wnioski sformułowane podczas posiedzenia komisji habilitacyjnej i dyskusji:

- 1) Dr hab. Dorota Mącik, prof. KUL w podsumowaniu recenzji oraz uzyskanych odpowiedziach na zadane Habilitantowi pytania stwierdza, że przedstawione do oceny przez dr. Tomasza Prusińskiego osiągnięcie naukowe spełnia wymogi ustawowe i stanowi znaczny wkład w rozwój dyscypliny psychologia, zwłaszcza w zakresie psychoterapii i psychologii zdrowia. Dr Tomasz Prusiński przedstawił do oceny dzieło,

które wnoszą istotny wkład w rozumienie badanego przez niego zjawiska, jakim jest sojusz terapeutyczny. Badania te uważa za cenne nie tylko z naukowego powodu, ale również lub może przede wszystkim ważne dla codziennej praktyki terapeutycznej. Wybór modelu panteoretycznego pozwoli sięgać do wyników badań oraz korzystać ze skali terapeutom wszystkich modalności. Prowadzone badania wymagały dużego wysiłku włożonego w zebranie danych, a Habilitant jest jedynym autorem prezentowanych prac. Zaangażowanie w aktywności w różnych ośrodkach akademickich w Polsce pozwala na poszerzanie możliwości badawczych oraz dydaktycznych. Habilitant skutecznie wnioskuję o finansowanie badań (wprawdzie głównie wewnątrzuczelniane), co wskazuje, że potrafi skutecznie planować i realizować zadania badawcze. Wspomniane wcześniej uwagi oraz niejasności związane z prezentacją, sensownością analiz, wątpliwości, co do poprawności stosowanych analiz statystycznych oraz niekiedy nadmiarowa interpretacja wyników badań Recenzentka uznała za istotny czynnik osłabiający Jej ocenę. Recenzentka wskazuje na ograniczenia w zakresie umiejętności syntezy wyników, jakości treści autoreferatu (stanowiącego obraz streszczenia artykułów, nieprecyzyjnego wskazania co nowego wnoszą jako całość do rozumienia znaczenia sojuszu terapeutycznego zarówno w praktyce jak i nauce), niejasność niektórych analiz statystycznych, nieuzasadnioną przyczynowość języka interpretacji, niejasność przekazu w niektórych publikacjach oraz nie do końca uzasadniony wybór statystyk, generalnie jednak podkreśla swoją pozytywną ocenę przedstawionego do recenzji przez dr. Tomasza Prusińskiego cyklu publikacji, zatytułowanego „Profesjonalna relacja pomagający – oczekujący pomocy a optymalizacja procesu zdrowienia. Identyfikacja strukturalna i analiza kluczowych elementów tworzących profesjonalną relację pomagający – oczekujący pomocy oraz eksploracja ich udziału w zachowaniach wzmacniających proces powrotu do zdrowia i w rezultatach leczenia”. Recenzentka omawiając dorobek naukowo-badawczy Habilitanta zwróciła również uwagę na kilka aspektów. Przede wszystkim na potrzebę z jednej strony dokonywania pewnych syntez i przekładania wyników badań na to, co jest uniwersalne w pomocy psychologicznej, a z drugiej strony, zwłaszcza kiedy Habilitant bada też relacje lekarz – pacjent ważne jest zwrócenie uwagi na specyfikę takiego kontaktu, który nie jest wszak procesem psychologicznym. Jeśli chodzi o precyzję planowania badań, to na przyszłość warto badać jakość przymierza

terapeutycznego w procesie psychoterapii, a nie jedynie porównując szkoły psychoterapeutyczne, bez wnikania w sam proces. Dopiero przyjrzenie się procesowi i temu co w ramach niego, jakie konkretne działania sprzyjają lepszej jakości przymierza psychoterapeutycznego, pozwala faktycznie zrozumieć badany temat oraz przekładać rezultaty na praktykę psychoterapeutyczną. Kolejnym bardzo istotnym tematem jest odnoszenie rezultatów własnych badań do szerszej wiedzy psychologicznej. Badacz przyjął wskaźniki oceny efektywności psychoterapii w postaci m.in. dobrostanu czy samooceny, optymizmu. Nie uwzględnił w interpretacji wyników uwarunkowań biologicznych, genetycznych właśnie optymizmu (orientacji pozytywnej), samooceny i predyspozycji do zaburzeń, a także rezultatów badań dotyczących doświadczania zmian (które także przecież mają miejsce w toku psychoterapii). Brak skomentowania wyników badań w odniesieniu do szerszej literatury tematu powoduje zawężenie interpretacji czy wręcz nawet nieprawidłowe interpretowania wyników badań. I ostatnia uwaga poruszona podczas kolokwium habilitacyjnego dotyczyła potrzeby precyzyjnego opisywania definicji zwłaszcza dotyczyło to artykułu dotyczącego strukturę legitymizacji w relacji lekarz – pacjent. Recenzentka podsumowując całokształt dorobku naukowo-badawczego oceniła osiągnięcia naukowe (dzieło główne, dorobek towarzyszący) jako wystarczające według wymagań określonych w art. 219 ust. 1 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tj. Dz.U. z 2024 r. poz. 1571 ze zm.) i stanowi znaczny wkład w rozwój dyscypliny psychologia, odpowiadając tym samym wymogom stawianym kandydatom do stopnia naukowego doktora habilitowanego.

- 2) Dokonana i zaprezentowana w recenzji dr hab. Mirosławy Huflejt-Łukasik, prof. ucz. (UW) analiza osiągnięcia naukowego zgłoszonego przez Habilitanta oraz pozostały dorobek naukowy i aktywność naukowa, pozwalają stwierdzić, że dr Tomasz Prusiński spełnia wszystkie trzy przesłanki warunkujące nadanie stopnia doktora habilitowanego wynikające z art. 219 ust. 1. Ustawy. Po pierwsze, posiada stopień doktora. Po drugie, przedstawił dzieło naukowe składające się z cyklu artykułów naukowych, które sumarycznie uzyskały pozytywną ocenę, i które stanowią znaczny wkład w rozwój dyscypliny psychologia. Po trzecie, wykazuje się aktywnością naukową realizowaną w więcej niż jednej uczelni. W związku z powyższym dr hab. Mirosławy Huflejt-Łukasik, prof. ucz. (UW) zawnioskowała o dopuszczenie Habilitanta do kolejnych etapów

postępowania habilitacyjnego i nadanie dr Tomaszowi Prusińskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych i dyscyplinie psychologia.

- 3) Dr hab. Rafał Styła (UW) odwołując się do wskazanych w recenzji ograniczeń podkreślił niewątpliwe zalety wskazanego osiągnięcia naukowego Habilitanta, jednocześnie wskazał na otwartość Habilitanta, co do przyjmowania uwag i omawiania własnych badań, ale też wskazał na brak pełnej transparencji, jeśli chodzi o wybrane wyjaśnienia metodologiczne dotyczące prezentowanych badań Habilitanta. Recenzent stwierdził, że ma „mieszane uczucia” co do uzyskanych odpowiedzi i ich oceny względem danych zawartych w sporządzonej recenzji a dotyczących wyjaśnienia procedury prowadzonych badań w kontekście opisu wyników, jakie uzyskał i wniosków (badania w modelu korelacyjnym bez uzasadnienia zastosowania pojęcia wpływu w określaniu wzajemnych zależności między zmiennymi). Owe „mieszane uczucia” Recenzent zdefiniował jako z jednej strony wyraźnie obserwowaną i niewątpliwie stwierdzoną przez recenzenta pracowitość Habilitanta i wartość liczebności jednoautorskich badań Habilitanta (w tym badań podłużnych) zaś z drugiej strony wskazał ograniczenie z tego wynikające, a dotyczące współpracy z innymi badaczami w zakresie omawianej tematyki badawczej. Zwrócił uwagę na brak podjęcia przez Habilitanta dodatkowych analiz po uzyskanej recenzji celem pogłębienia refleksji i weryfikacji cytowanych i opisywanych wyników badań w osiągnięciu naukowym. Przedstawione w recenzji ograniczenia dotyczyły m.in. braku syntezy wyników badań Habilitanta w autoreferacie, uboga dyskusja wyników w kontekście własnych publikacji i poszukiwania świadomej linii powiązań między nimi. Recenzent wskazuje również, że Habilitant, z jednej strony nie tworzy explicite cyklu artykułów, które rozwiązywałyby problem struktury relacji pomagający-oczekujący pomocy i ich związku z efektami terapii a z drugiej strony konsekwentnie w każdej z publikacji analizuje ten sam obszar tematyczny. Ponadto w żadnym z artykułów oraz w autoreferacie nie ma informacji, że przedstawione badania były wykorzystywane w analizach wielokrotnie. Recenzent podkreślił, że Habilitant odpowiedział i wyjaśnił wykazane w recenzji nieścisłości w opisie wyników badań w sposób zadawalający dla recenzenta np. dotyczące liczby wykonanych badań (w sumie 8) i rozwiania wątpliwości dotyczących kwestii wykorzystania wyników tych samych badań w różnych publikacjach. Recenzent podkreślił, że w ocenianych artykułach Habilitant przedstawiał wyniki badań, których wcześniej nie opisywał, a wielokrotne wykorzystywanie baz danych

pochodzących z badań jest praktyką dozwoloną, powszechną i wielokrotnie uzasadnioną, pod warunkiem wskazania tego *explicite* w tekście. W tym względzie Recenzent w dyskusji i rozmowie z Habilitantem uzyskał stosowne wyjaśnienia, które wyraził poprzez akceptację odpowiedzi na zadane pytania i konkluzję końcową, że obecność tych wątpliwości nie przeważa nad jego pozytywną oceną potwierdzając, że osiągnięcie naukowe (dorobek naukowy) Habilitanta wykazują istotny wpływ na rozwój naszej wiedzy na temat relacji pomagający-poszukujący pomocy, szczególnie w zakresie dopracowania metod oceny przymierza terapeutycznego, wskazania predyktorów nasilenia oraz przebiegu jego rozwoju w toku psychoterapii. Recenzent stwierdza również, że Habilitant wykazuje się istotną aktywnością naukową, którą realizował w więcej niż jednej uczelni. Jednocześnie oceniając osiągnięcie naukowe i aktywność naukową dr. Tomasza Prusińskiego wskazał jednoznacznie, że spełnia on warunki nadania stopnia doktora habilitowanego określone w art. 219 ust. 1 Ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tj. Dz.U. z 2024 r. poz. 1571 ze zm.).

- 4) Dr hab. Michał Ziarko, prof. UAM reasumując całokształt treści recenzji stwierdza, że prace empiryczne Habilitanta dotyczące przemierza terapeutycznego stanowią wystarczający wkład w rozwój psychologii do uzyskania stopnia doktora habilitowanego, tym samym cykl publikacji „Profesjonalna relacja pomagający – oczekujący pomocy a optymalizacja procesu zdrowienia. Identyfikacja strukturalna i analiza kluczowych elementów tworzących profesjonalną relację pomagający – oczekujący pomocy oraz eksploracja ich udziału w zachowaniach wzmacniających proces powrotu do zdrowia i w rezultatach leczenia” stanowi znaczny wkład w rozwój psychologii i spełnia kryteria stawiane osiągnięciu naukowemu będącemu podstawą ubiegania się o stopień doktora habilitowanego. Recenzent sformułował pozytywną opinię na temat aktywności naukowej i organizacyjnej Habilitanta jak również aktywności naukowej w więcej niż jednej uczelni. Wskazał również, że Habilitant spełnił dwa merytoryczne kryteria ustawowe wymagane do ubiegania się o stopień naukowy doktora habilitowanego. Pierwsze dotyczy posiadania w dorobku osiągnięcia naukowego, stanowiącego znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny. Drugie dotyczy wykazania się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż w jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury. Recenzent wskazał jednocześnie na brak zbiorczego,

syntetycznego podsumowania przeprowadzonych przez Habilitanta badań, obejmującego: dyskusję uzyskanych wyników, prezentację ograniczeń badań oraz zarysowanie przyszłych obszarów badawczych, wskazując jako słabość prac Habilitanta - niedostatek globalnego i syntetycznego myślenia teoretycznego przejawiającego się brakiem odniesienia wniosków wypływających z badań do teorii przymierza terapeutycznego. Recenzent nie poddaje jednak pod wątpliwość i uznaje, że Habilitant potrafi myśleć analitycznie, czego przejawem są Jego prace empiryczne. Natomiast wskazuje wątpliwość na ile Habilitant posiada zdolność do tworzenia syntez, uogólniania wyników swoich prac i myślenia za pomocą modeli teoretycznych o interesujących Go zjawiskach. Wątpliwość budził także brak tekstów teoretycznych w dorobku dr. Tomasza Prusińskiego. Przejawia się to, jak wskazał w recenzji dr hab. Michał Ziarko, prof. UAM w przygotowaniu generalnie mało czytelnego autoreferatu oraz w braku przedyskutowania i uogólnienia wyników wszystkich prac empirycznych w autoreferacie w formie podsumowania przeprowadzonych badań. W trakcie odpowiedzi na zadawane pytania oraz dyskusji z Habilitantem Recenzent odniósł się do zawartych w recenzji ograniczeń przedstawionemu mu osiągnięcia naukowego, przedstawiając w dyskusji z Habilitantem ograniczenia autoreferatu i przedstawianego opisu cyklu badań oraz brak wspólnego teoretycznego modelu.

- 5) Dr hab. Maryla Malewicz-Sawicka, prof. APS w swojej opinii podsumowała aktywność naukową, dydaktyczną i organizacyjną przedstawioną przez dr. Tomasza Prusińskiego nadając jej ocenę pozytywną. Habilitant wykazał się dobrą znajomością warsztatu naukowego, metodologicznego co niewątpliwie jest dobrym prognostykiem Jego dalszego rozwoju naukowego. W ocenie członkini komisji, główne osiągnięcie naukowe oraz pozostały dorobek naukowy dr. Tomasza Prusińskiego w pełni odpowiadają wymaganiom określonym w art. 219 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tj. Dz.U. z 2024 r. poz. 1571 ze zm.). Biorąc pod uwagę powyższe dr hab. Maryla Malewicz-Sawicka, prof. APS za w pełni uzasadnione uznała wystąpienie o nadanie dr Tomaszowi Prusińskiemu stopnia doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie psychologia.
- 6) W opinii dr hab. Ireny Jelonekiewicz-Sterianos, prof. APS podjęty temat badań jest nowatorski, a wykonane badania procesu psychoterapii mają innowacyjny charakter. Habilitant ma również dobre przygotowanie do adaptacji i oceny psychometrycznej

modyfikowanych narzędzi pomiarowych. Uzyskane wyniki i umiejętna analiza danych, wnikliwe interpretacje wyników ilościowych pozwoliły znacznie poszerzyć wiedzę dotyczącą roli przymierza terapeutycznego w jakości życia i dobrostanie pacjentów. Wiele wniosków ma bezpośrednio zastosowanie w praktyce psychoterapeutycznej. Jest jedynym autorem prawie wszystkich przedstawianych publikacji. Prezentowane badania charakteryzuje podobny stopień skrupulatności naukowej Habilitanta. Prace wykonane przez doktora Tomasza Prusińskiego mają walor aplikacyjny – wprowadzają do polskich badań nad psychoterapią zweryfikowaną skalę mierzącą jakość relacji psychoterapeutycznej. Po zapoznaniu się z dorobkiem naukowym dr. Tomasza Prusińskiego, jak również z recenzjami w postępowaniu habilitacyjnym członkini komisji uznała, że przedstawione osiągnięcia spełniają wymogi stawiane kandydatom ubiegającym się o stopień doktora habilitowanego w dziedzinie nauk społecznych w dyscyplinie psychologii.

- 7) Prof. dr hab. Bernadetta Izydorczyk – przewodnicząca komisji, podsumowując całokształt przedstawionych danych na temat osiągnięcia naukowego Habilitanta, działalności naukowej wskazanej poza osiągnięciem głównym – jego aktywność naukową, dydaktyczną i organizacyjną wyraziła opinię, że osiągnięcie naukowe Habilitanta stanowi znaczny wkład dla rozwoju dyscypliny psychologia. W jej ocenie główne osiągnięcie naukowe oraz pozostały dorobek naukowy, dydaktyczny i organizacyjny dr. Tomasza Prusińskiego odpowiadają wymaganiom określonym w art. 219 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (tj. Dz.U. z 2024 r. poz. 1571 ze zm.).

Komisja po zapoznaniu się z recenzjami, pełną dokumentacją w postępowaniu w postępowaniu dr. Tomasza Prusińskiego, po przeprowadzonym kolokwium oraz podczas dyskusji na posiedzeniu niejawnym poddała pod głosowanie uchwałę zawierającą opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego dr Tomaszowi Prusińskiemu zgodnie z art. 221 ust. 10 Ustawy: *Uchwałę zawierającą opinię w sprawie nadania stopnia doktora habilitowanego podejmuje komisja habilitacyjna w głosowaniu jawnym. Na wniosek osoby ubiegającej się o stopień komisja podejmuje uchwałę w głosowaniu tajnym. Opinia nie może być pozytywna, jeżeli co najmniej 2 recenzje są negatywne*, a także zgodnie z treścią regulacji Zasad przeprowadzania postępowania w sprawie nadania stopnia naukowego i stopnia w zakresie sztuki w Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej przyjętych uchwałą

nr 17/2024 Senatu Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej z dnia 25 września 2024 r.: §33 ust. 10 i 11: *Komisja Habilitacyjna podejmuje uchwałę zawierającą opinię w sprawie nadania lub odmowy nadania stopnia doktora habilitowanego w głosowaniu jawnym. Na wniosek osoby ubiegającej się o stopień komisja podejmuje uchwałę w głosowaniu tajnym. Opinia nie może być pozytywna, jeżeli co najmniej 2 recenzje są negatywne. Komisja habilitacyjna nie może podejmować uchwał w składzie mniejszym niż 6 osób, przy czym dla ważnego podjęcia uchwał jest konieczny udział przewodniczącego i sekretarza. Uchwały podejmowane są bezwzględną większością głosów. W głosowaniu jawnym komisja podjęła uchwałę w przedmiocie wystąpienia do Rady Naukowej Dyscypliny Psychologia Akademii Pedagogiki Specjalnej im. Marii Grzegorzewskiej o nadanie dr Tomaszowi Prusińskiemu stopnia doktora habilitowanego.*

Uchwała zapadła stosunkiem głosów:

TAK	NIE	PRZECIW	WSTRZYMUĘ SIĘ
7	0	0	0

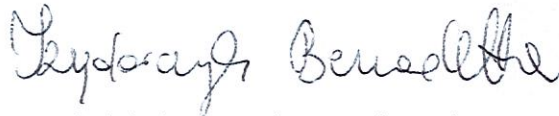
Podjęta przez komisję habilitacyjną uchwała ma dla Rady Naukowej Dyscypliny Psychologia Akademii Pedagogiki Specjalnej status opinii.

Sekretarz Komisji Habilitacyjnej

dr hab. Maryla Malewicz-Sawicka, prof. APS

Przewodniczący Komisji Habilitacyjnej

prof. dr hab. Bernadetta Izydorczyk